

Załącznik nr. 1

Nota Biograficzna rtm. Witolda Pileckiego

Witold Pilecki urodził się 13 maja 1901 roku w Ołońcu mieście w Karelii, w północno-zachodniej prowincji Rosji. Od 1910 rodzina Pileckich mieszkała w Wilnie, gdzie Witold uczył się w szkole handlowej. Od 1914 należał do zakazanego przez władze rosyjskie harcerstwa. W 1918 roku przedostał się na tereny odradzającej się Polski. Maturę zdał w 1921 roku. W latach 1918–1921 służył w Wojsku Polskim, walczył z Armią Czerwoną. Jako kawalerzysta brał udział w obronie Grodna. Witold w sylwestra 1919 r. dowodził harcerską placówką w Ostrej Bramie, strzegąc obrazu Matki Bożej Ostrobramskiej.

5 sierpnia 1920 wstąpił do 211 Pułku Ułanów i w jego szeregach walczył w Bitwie Warszawskiej. Został dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych. W Sukurczach, rodzinnym majątku, założył Kółko Rolnicze, straż pożarną, otworzył mleczarnię. Chłopców z okolicznych wsi uczył jeździectwa, utworzył z nich szwadron krakusów, z którym brał udział w konkursach sportowych. W 1934 Witold Pilecki awansował na podporucznika rezerwy. Marii, żonie i swym dzieciom, Andrzejowi i Zosi, poświęcał dużo czasu, mówił im:

Kochajcie ojczystą ziemię. Kochajcie swoją świętą wiarę i tradycję własnego narodu. Wyrośnijcie na ludzi honoru, zawsze wierni uznany przez siebie najwyższym wartościom, którym trzeba służyć całym swoim życiem.

W sierpniu 1939 Witold Pilecki został zmobilizowany, walczył w wojnie obronnej Polski jako dowódca plutonu w szwadronie kawalerii 19 Dywizji Piechoty Armii Prusy. Pod jego dowództwem ułani zniszczyli 7 niemieckich czołgów oraz 2 nieuzbrojone samoloty. Ostatnie walki jego oddział prowadził jako jednostka partyzancka. Pilecki rozwiązał swój pluton 17 października 1939 i przeszedł do konspiracji.

Był jednym z twórców powołanej 9 listopada 1939 konspiracyjnej Tajnej Armii Polskiej (TAP). Nadzorował i zakładał sieć tajnych skrytek na dokumenty, podziemną bibliotekę oraz broń palną. Jedną z nich założył we własnym mieszkaniu. Na przełomie 1941/42 roku Tajna Armia Polska weszła w skład Związku Walki Zbrojnej.

19 września 1940 roku Pilecki dał się zaarrestować w warszawskiej łapance.

Trafił do obozu w Auschwitz w nocy z 21 na 22 września 1940. Jako więzień nr 4859 zorganizował Związek Organizacji Wojskowej. Za swoją działalność konspiracyjną Pilecki, jeszcze jako więzień obozu, w listopadzie 1941, został awansowany do stopnia porucznika. W nocy z 26 na 27 kwietnia 1943 Pilecki uciekł z obozu, by skontaktować się z oddziałami AK, których dowództwu przedstawił swój plan ataku na obóz. Projekt nie uzyskał aprobaty.

11 listopada 1943 Pilecki odebrał awans rotmistrza.

W 1943 - 1944 służył w oddziale III Kedywu Komendy Głównej Armii Krajowej, m.in. jako zastępca dowódcy Brygady Informacyjno - Wywiadowczej. W Powstaniu Warszawskim początkowo walczył jako zwykły strzelec, później dowodził jednym z oddziałów zgrupowania Chrobry II w tzw. Reducie Witolda, niezdobyczej przez Niemców do końca Powstania. W niewoli niemieckiej przebywał do 8 maja 1945 r. W grudniu 1945 roku Witold Pilecki wrócił do Warszawy. 8 maja 1947 roku został aresztowany.

Orzeczoną karę śmierci wykonano 25 maja 1948 w więzieniu mokotowskim przy ul.

Rakowieckiej poprzez strzał w tył głowy.

Do dziś nie odnaleziono jego zwłok.